

Formularz zgłaszania uwag do projektu dokumentu strategicznego pn. „Polityka Naukowa Państwa”

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi
1.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	RODZIAŁ 1.2	Brak uzasadnienia dlaczego budowanie wspólnoty, kultury i tradycji (tożsamości narodowej) jest jednym z największych wyzwań i celów strategii rozwoju polskiej nauki. Nie jest dla nas jasne, czemu twórcy dokumentu uważają ten obszar za problematyczny.
2.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 3	W słabych stronach brakuje: niska wysokość stypendiów na studiach doktoranckich i w szkołach doktorskich (dodatkowo ograniczona przez nowelizację p.s.w.i.n.), która może powodować negatywną selekcję kandydatek i kandydatów na doktoraty.
3.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 3	Określenie jako słabej strony sektora: obecny mały nadzór merytoryczny nad instytucjami naukowymi. Jeśli jednocześnie strategia zakłada zwiększanie autonomii instytucji naukowych, to czy nadzór, zwłaszcza merytoryczny, nie powinien być raczej ograniczany. Uważamy, że niezależność (szczególnie merytoryczna) instytucji naukowych od organów administracji rządowej jest fundamentalna i nie powinna być w żaden sposób ograniczana.
4.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	RODZIAŁ 3	W zdaniu “Rosnąca mobilność studentów i naukowców” (s. 15) brakuje mowy o doktorantach.
5.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	RODZIAŁ 3	W zdaniu “Rosnąca dysproporcja atrakcyjności zatrudnienia w sektorze nauki i szkolnictwa wyższego w porównaniu do innych sektorów” brakuje wzmianki o rosnącej dysproporcji pomiędzy atrakcyjnością realizacji badań w ramach doktoratu a zatrudnieniem w innych sektorach (stypendium w szkołach doktorskich niższe niż wysokość płacy minimalnej).
6.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 4.4.9.	W podrozdziale poświęconym transportowi brakuje odniesienia do polityki państwa w zakresie rozwoju transportu kolejowego oraz przeciwdziałania wykluczeniu komunikacyjnego.
7.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 5.1.	Strategia wskazuje, że przyspieszanie zdobywania naukowej samodzielności jest najlepszym sposobem zatrzymania w Polsce młodych naukowców oraz zachęcania młodych osób do wybierania kariery naukowej jako zawodu. Należy wskazać, że to nie samodzielność naukowa jest tu największym mankamentem systemu, ale fakt, że w polskiej nauce bardzo trudno jest funkcjonować nie będąc w pełni samodzielnym naukowcem. Mało jest dobrze płatnych i stabilnych stanowisk, które pozwalają na współpracę naukową z bardziej doświadczonymi badaczami.
8.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 5.1.	„Jest w nim obecnych wiele funkcjonujących obok siebie uczelni, często wąskoprofilowych lub zlokalizowanych w tym samym mieście. Problem ten nie omija również najlepszych w Polsce instytucji pod względem prowadzonych badań: uczelni, które wzięły udział w pierwszym konkursie w ramach programu <i>Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza</i> (IDUB), a także wyróżniających się instytutów naukowych PAN. Rozproszenie potencjału

			dotyczy także tych instytutów badawczych, które nie zostały włączone do Sieci Badawczej Łukasiewicz. Priorytetem rządu jest dążenie do konsolidacji potencjału tych podmiotów, co będzie skutkowało poprawą ich poziomu naukowego i dydaktycznego, a także zwiększeniem ich międzynarodowej konkurencyjności oraz widoczności w światowym obiegu nauki osiągnięć zatrudnionych w nich pracowników naukowych.” (s.25) Jak ma się w cytowanym ustępie koncepcja zmian do faktu, że instytuty badawcze PAN są z definicji jednostkami specjalistycznymi?
9.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	ROZDZIAŁ 5.1.	Dlaczego konsolidacja jednostek ma „skutkować poprawą ich poziomu naukowego i dydaktycznego, a także zwiększeniem ich międzynarodowej konkurencyjności oraz widoczności w światowym obiegu nauki osiągnięć zatrudnionych w nich pracowników naukowych”?
10.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	RODZIAŁ 5.1.	Na czym polegać wspieranie przez rząd instytucjonalnych zmian w sektorze przez zwiększenie jego zdywersyfikowania (s.25)?
11.	KRAJOWA REPREZENTACJA DOKTORANTÓW	CAŁY DOKUMENT	Pominięcie precyzyjnego określenia roli instytutów Polskiej Akademii Nauk w systemie nauki i szkolnictwa wyższego. Kiedy to właśnie przedstawiciele PAN prowadzą zaawansowane badania, często we współpracy naukowej z jednostkami zagranicznymi. PAN od lat słynie z kształcenia wybitnych młodych naukowców i tworzenia zespołów badawczych klasy międzynarodowej. Należy wskazać, iż PAN ze względu na swój potencjał powinna odgrywać znaczącą rolę w polityce naukowej państwa.